

та и по-образованъ отъ Българскый. И наистинѣ прѣводители-ти на Священо-то Писаніе и на, црковны-ты книги едно за изложенъ-тжъ причинѣ, а друго за да не ставатъ погрѣшки, за да ся не развали иѣгдѣ разумъ-тъ. По-българскы сж само рѣчи-ты а изреченія-та въ повечето мѣста сж оставили чисто Еллинскый. Така отъ тоя прѣводъ ся е образовалъ новъ языкъ, който по рѣчи-ты е чисто Българскый и по начина, съ който сж изричаны мысли-ты е чисто Еллинскый. Той языкъ всякога е былъ чуждъ за Българе-ты, зашто тѣ и да ся употрѣблявали исты-ты рѣчи, които има въ него, никога обаче не сж могли да навикнѣтъ да изричатъ мысли-ты си по тоя начинъ. Само учени-ти въ свои-ты прѣводы и писанія сж подражавали тоя начинъ въ изричаніе мысли-ты, за да направятъ книги-ты си по языка еднаквы съ священо-то Писанія. И учени-ты отъ врѣмя на врѣмя сж употрѣблявали повече и повече изреченія чисто Българскы така, чтото на сегашно врѣмя подкачихъ да пишѣтъ почти на чисто народный си языкъ съ начинъ, какъвто употрѣблява народъ-тъ въ разговоръ. Това е естественъ рядъ; така е требало да бжде друго-яче не е могло да стане, та ако да поискаме мы да ся поврѣнемъ назадъ, да усвоимъ языка на црковны-ты книги, за да ся изуч-